

Kommunen af deres Pensioner, og Spørgsmaalet er altsaa nu, om Loven af 26de Juli 1867, navnlig dens § 26, kan antages heri at have gjort nogen Forandring. Dette mene Andragerne ikke kan være Tilfældet, idet de sige, at den nævnte Lovs øvrige Bestemmelser kun angaa tjenende og ikke pensionerede Officerer, og da Afgiften til Frederiksberg Kommune afkrævedes dem, have de derfor søgt at faae dette Spørgsmaal afgjort ved Domstolene. Deres Anskuelse om dette Punkt har imidlertid ikke fundet Domstolenes Billigelse, idet saavel Overretten som Høiesteret have holdt sig til en streng Ordfortolkning, af § 26 i Loven af 26de Juli 1867. Det erkjendes, som ogsaa af Andragerne fremhævet, i de af sagte Domme, at Andragerne utvivlsomt, indtil Loven af 26de Juli 1867 kom, vare frie for disse Afgifter, og at Spørgsmaalet derfor dreier sig om, hvorvidt det kan antages, at § 26 i denne Lov heri har gjort nogen Forandring. Dette have nu saavel Overretten som Høiesteret ment, idet de fortolke Udtrykkene „visse Militære“ som omfattende baade tjenstgjørende og pensionerede Officerer. Der var fra Andragernes Side gjort gjældende, at denne Ophævelse af den tidligere Afgiftsfrihed havde en fornøftig Forklaring, overfor dem, som den Gang vare eller for Fremtiden, traadte ind som tjenstgjørende i Armeen, idet det samtidig er tilfaldt disse Militære Frihed for at erlægge Bestallingsgebyr og for at lide det hidtil brugelige Afdrag til Krigshospitalskassen, men at den derimod var ganske umotiveret lige overfor Andragerne, eftersom disse Bøttelser ikke ere komne dem til Gode, som allerede vare pensionerede, inden den omtalte Lov udkom. Men Domstolene have dertil bemærket, at man af selve Loven ikke kan se, at denne Frihed for Afdrag til Krigshospitalskassen og for Bestallingsgebyr er stillet som Bederlag, for den Afgiftsfrihed, som blev ophævet ved Lovens § 26. For de ærede Medlemmer af Udvalget, som i sin Tid have deltaget i Forhandlingerne, om Lønningsloven af 26de Juli 1867, til hvilke jeg, som bekendt, ikke hører, har det imidlertid været en Sag, som har staaet som utvivlsomt, at det ved den nævnte Bestemmelse i § 26 i Loven af

1867 paa ingen Maade har været paatænkt at betage de den Gang allerede pensionerede Militære den dem hidtil tilkommende Afgiftsfrihed. Der forekommer heller ikke i selve Loven og i de Forhandlinger, der gik forud for denne, Noget, som giver Anledning til at tro, at det virkelig har været den lovgivende Magts Mening og Villie, at man vilde betage de den Gang alt pensionerede Officerer den dem ved den tidligere Lovgivning tilstaaede Afgiftsfrihed, for hvilken man ikke ved Loven giver dem noget som helst Bederlag; men det skal paa den anden Side erkjendes, at Udtrykkene i Loven ere mindre heldig affattede, hvis dette virkelig ikke har været Meningen, og at Domstolene derfor ikke vel kunde komme til andet Resultat end det, hvortil de ere komne. Man har derfor i Udvalget været enig om at finde, at disse Mænd ere blevne paaførte en aarlig Udgift, som man ikke havde villet paaføre dem, og at der turde være Anledning til at træffe Foranstaltninger til, at denne Uretfærdighed eller Ubillighed, hvad man nu vil kalde det, for Fremtiden kan blive hævet. Seg skal ikke forfølge, at der uden Tvivl er mange flere Officerer i samme Stilling, som disse 12 Andragerne, og at som Følge heraf en Henviisning af dette Andragende til Ministeren rimeligvis vil drage videre Følger med sig. Men Udvalget er ikke veget tilbage herfor i Erkjendelsen af, at en saadan Henviisning ikke desto mindre er forekommen Udvalget at være begrundet i Billighed. Der kan jo være nogen Tvivl om, hvorledes den høitagtede Minister skal kunne imødekomme Andragerens Ansøgning. Om en Tilbagebetaling af deres Bestallingsgebyr og deres ielagte Afdrag til Krigshospitalskassen kan der af flere Grunde vanskeligt være Tale; men derimod forekommer det flere Medlemmer af Udvalget, at efter de Oplysninger, der nu foreligge, kunde der nok være Anledning for den høitagtede Minister til at henvende sig til den lovgivende Magt og søge at faae en authentisk Fortolkning af Lovens § 26 bragt tilveie, ved hvilken denne Afgiftsfrihed fremdeles blev hævet for de Officerer, der ere afgaaede med Pension, inden Loven af 26de Juli 1867 traadte i Kraft; altsaa inden Udgangen af 1867. Dette er jo i Øvrigt et Punkt, som